

УНІВЕРСАЛ

Друкований орган Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка

№1 (81) березень 2021

Шевченківські таланти ВІКНУ

ЧИТАЙТЕ В ЦЬОМУ НОМЕРІ:

Т-64 під шифром «Краб»

стор. 5

Мам, це я, Рома...

стор. 11

«Вакцинація – це цивілізований сучасний підхід, без якого людство не зможе існувати»

стор. 8

КУРСАНТИ ВІКНУ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ УКРАЇНСЬКОГО ПОЕТА, ХУДОЖНИКА ТА МИСЛИТЕЛЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

*І Архімед, і Галілей
Вина й не бачили. Єлей
Потік у черво чернечі!
А ви, святіє предотечі,
По всьому світу розійшились
І крихту хліба понесли
Царям убогим. Буде бите
Царями сіянеє жито!
А люде виростуть. Умруть
Ще незачатіє царяма...
І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люде на землі.*

Тарас Шевченко

09 березня 2021 року з нагоди 207-ої річниці від дня народження Великого Кобзаря, курсанти Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка вшанували пам'ять та поклали квіти до пам'ятника Тараса Шевченка.

Тарас Григорович Шевченко – український поет, художник та мислитель, народився 9 березня 1814 року в селі Моринці, що на Черкащині, в сім'ї кріпаків поміщика Енгельгардта. Із самого малку Тарас відчув на собі нелегку долю кріпаків, а тому і посвятив немало частину своїх творів темі гніту українського народу.

Нині Шевченків «Кобзар» став для українців, немов другою Біблією. Його загортають у рушники та зберігають, як святиню. «Кобзар» був з українцями у найважчі часи – на палаючих барикадах Майдану та руїнах Донецького аеропорту, а рядки «Борітеся – поборете!» надихали та дарували надію. Попри час Шевченко не віддаляється від свого народу. Для українців він постає в образі апостола правди, адже твори Кобзаря і досі несуть в собі щось неймовірно влучне, а іноді і пророче.

За своє життя, Шевченко сповна наситився стражданнями, його засидали, садили в тюрми, не дозволяли писати вірші. Поет став уособленням України, яка завжди прагнула свободи, миру та благополуччя. Творчість Тараса Шевченка – великий культурний спадок українців їх краса та гордість.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ТАЛАНТИ ВІКНУ

Вчити вірші напам'ять може кожен, а от гарно декламувати їх – одиниці. Курсанти Військового інституту КНУ ім. Тараса Шевченка взяли участь у конкурсі талантів присвяченому 207-й річниці від дня народження справжнього українця, великого поета, мислителя та художника – Тараса Шевченка

Вони змагалися за право стати найкращим декламатором інституту. Особливою мотивацією для всіх учасників стали нагороди за призові місця – еклери, почесні грамоти та позачергове звільнення. За умовами конкурсу учасники мали записати на відео декламування віршів у будь-якому стилі, навіть рок версію. Конкуренція була високою, а переможців обирали самі курсанти методом відкритого голосування. За підсумками конкурсу переможцями поетичних баталій стали:

1 місце – особовий склад журналістів 1-го курсу

2 місце – курсант Владислав Мельник

3 місце – курсант Володимир Мазурок

«Дуже добре, що у Військовому інституті відбуваються такі цікаві конкурси. Досі важко зрозуміти, як два століття тому Тарас Шевченко писав рядки, які перегукуються і з нашою сучасністю. «Кобзар» став для українців «апостолом правди», а також прикладом справжнього патріотизму. Хотілося б подякувати організаторам конкурсу, а також керівництву Військового інституту за творчу необмеженість та свободу подачі. Запекла боротьба лише підсилювала жагу до перемог» - розповідає учасниця конкурсу курсант Соломія Резнік.

Дійсно, творчість Тараса Шевченка вплинула на розвиток української літератури

та України в цілому. У своїх творах поет розкривав очі народу, показував несправедливість. Шевченків «Кобзар» став для українців, немов другою Біблією. Він був з українцями у найважчі часи – на палаючих барикадах Майдану та руїнах Донецького аеропорту, а рядки «Борітеся – поборете!» надихали та дарували надію, коли здавалося, що все втрачено. Попри час, Шевченко не віддаляється від свого народу, а навпаки стає ближче.

Найкращих декламаторів урочисто нагородили на плацу Військового інституту, а організатори пообіцяли, що такі конкурси будуть проводити все частіше.

ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК ВІТАЛИ З МІЖНАРОДНИМ ДНЕМ ЗАХИСТУ ПРАВ ЖІНОК ТА МИРУ

У Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбулися святкові заходи, присвячені Міжнародному дню захисту прав жінок та миру.

У своєму виступі заступник начальника Військового інституту – полковник Сергій Мотика привітав жінок, які присвятили себе служінню Батьківщині та поряд із чоловіками наполегливо виконують відповідальні завдання, пов'язавши свою долю з військовою службою, поклали на свої плечі нелегкий тягар армійського життя та відзначив важливу роль жінки в житті суспільства та держави. Подякував за самовіддану працю, високий професіоналізм, побажав щастя, кохання, міцного здоров'я, самореалізації, та здійснення усіх задумів.

Особовий склад було заохочено відзнаками та цінними подарунками вищого керівництва, командування Військового інституту, а творчі колективи подарували святковий концерт.

Право війни – у військову освіту

З початком збройного конфлікту в Україні відновила діяльність Делегація Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ), однією з ключових завдань якої є співпраця зі Збройними Силами України. Напрямів спільної діяльності багато, і однією з основних є підвищення рівня обізнаності особового складу у всіх аспектах Міжнародного гуманітарного права (МГП). До дій держави, що перебуває у збройному конфлікті, прикуто увагу всього міжнародного співтовариства, тому сильна позиція України на міжнародній арені залежить, зокрема, й від її військових.

В рамках співпраці Збройних Сил України з МКЧХ у Військовому інституті створено спеціалізований клас, в якому майбутні офіцери цивільно-військового співробітництва і військові правоохоронці досліджують правові аспекти збройних конфліктів як за методиками МКЧХ, так і згідно із стандартами НАТО.

«Впровадження стандартів Альянсу в навчальний процес не є самоціллю: гармонізація навчального процесу України та країн-членів НАТО є одним з пріоритетних напрямів нашого співробітництва. Головною метою для себе ставимо запровадження у навчальний процес методик НАТО та його провідних держав. Саме майбутньому поколінню українських офіцерів, що зараз починають вивчати право за стандартами Альянсу, доведеться продемонструвати належний рівень взаємосумісності з їхніми іноземними колегами», – стверджує начальник кафедри правового забезпечення полковник Ігор Коротатнік.

Багаторічний досвід гуманітарної діяльності МКЧХ дає змогу ознайомитись з гуманітарними зусиллями для захисту та допомоги постраждалим від конфліктів, зокрема в Україні. З цією метою делегат по роботі зі збройними силами Дійого Велозо та радник Ігор Лимаренко проводять презентації для курсантів-юристів, в яких висвітлюють теорію та практику застосування правових норм під час війни.

«Протягом декількох днів ми брали участь у відеоконференції та безпосередньо спілкувалися з представниками МКЧХ. Я дізнався багато нового про історію, структуру Міжнародного Комітету Червоного Хреста, його основні функції, особливості його фінансування та дотримання ним статусу нейтральної та неупередженої організації. Вражає, коли дізнаєшся, що такий статус Комітет зберігає вже більше 150 років, а в наші дні в умовах сучасних інформаційних війн це непросто. Цікавим є досвід делегата МКЧХ Дійого Велозо, який має 35 років військової служби, під час яких 7 разів він виконував бойові завдання в «гарячих точках», а також декілька років перебував з гуманітарною місією в Сомалі вже як представник МКЧХ», – ділиться враженнями курсант Михайло.

Саме для того, щоб курсанти не залишались осторонь сучасних непростих реалій, вже стало доброю традицією запрошення до Військового інституту представників правозахисних гуманітарних організацій, що працюють над подоланням наслідків збройного конфлікту та намагаються полегшити ситуацію в зоні ведення воєнних дій. Вони розповідають про виявлення, фіксування та розслідування воєнних злочинів, захист цивільного населення під час воєнних дій, співпрацю України з Міжнародним Кримінальним Судом тощо.

«Наші курсанти беруть участь у національних змаганнях з міжнародного гуманітарного права. В них змодельовано ситуації, наближені до реальних подій у світі, з подальшим їхнім правовим аналізом, міжнародно-правовою кваліфікацією та пропозиціями розв'язання, а суддями в таких заходах завжди є найвідоміші в Україні фахівці. Причому вирішення конкурсних завдань вимагає застосування як МГП так і права міжнародної безпеки, міжнародного права прав людини та міжнародного кримінального права. Уявіть собі: в одному раунді команда діє як військо-

ві держави під час міжнародного збройного конфлікту, в іншому вже моделюється протистояння з неурядовими збройними групами в межах держави, а у третьому конкурсант стикається з проблемами застосування сили проти терористів», – розповідає професор кафедри правового забезпечення полковник Олег Гуштин, – «Такі ситуації мають тенденцію до поширення у сучасному світі, що спонукає викладачів до переосмислення навчального процесу, застосування новітніх методів та форм навчання, залучення курсантів до розв'язання ситуацій, наближених до реальних подій, ознайомлення їх з кращими практиками тощо».

Співпраця із міжнародними та вітчизняними правозахисними організаціями, запозичення їхнього досвіду – вагомий крок у розширенні можливостей навчального процесу. У рамках запровадження досвіду діяльності НАТО Військовий інститут вже імплементував до навчального процесу стандарт Північно атлантичного альянсу з вивчення Права збройних конфліктів – NATO STANAG 2449 «Training in the Law of Armed Conflict».

«Можемо впевнено сказати, що у зазначеному питанні ми не пасемо задніх. Наразі вивчення зазначеного стандарту відбувається як українською, так і англійською мовами, працюємо над імплементацією до навчального процесу стандартів НАТО з питань цивільно-військового співробітництва (NATO STANAG 2509) та діяльності військової поліції (NATO STANAG 2296). Розширюємо географію співпраці, залучаємо до навчального процесу підрозділи ООН, що базуються в Україні, запланували дистанційне навчання курсантів в центрі вивчення передового досвіду військової поліції Альянсу у Польщі. Наші іноземні партнери бачать в нас активних учасників співробітництва, тих, хто не тільки запозичує досвід, а й пропонує своє», – додав полковник Ігор Коротатнік.

Системне та наполегливе навчання – запорука успішної кар'єри офіцера

Директор Департаменту військової освіти і науки Міноборони України Володимир Мірненко з робочим візитом завітав до Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Під час проведення зустрічі з керівним складом, науковими працівниками та науково-педагогічним складом Військового інституту Мірненко наголосив на основні напрями, передумови трансформації та забезпечення вищої військової освіти в Україні. Також порівняв процеси акредитації, критерії оцінювання, формальну та неформальну військової освіти, схему військової освіти та підготовку офіцерського

складу, відповідність освітніх програм вимогам стандартів НАТО, здобуття ступенів вищої освіти за цивільними спеціальностями, забезпечення військових вишів та науково-педагогічних працівників.

Обговорили систему підготовки та освіти в НАТО, вимірювання якості в системі освіти та індивідуальної підготовки НАТО.

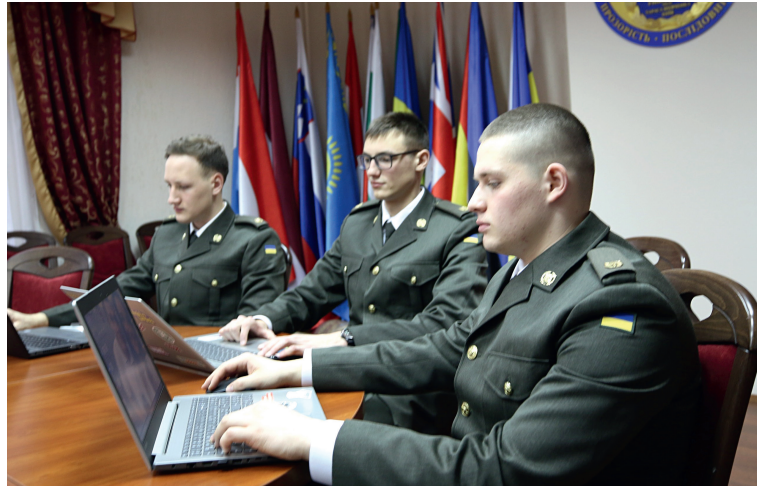
Володимир Мірненко наголосив, що вже незабаром кожному призначенню на нову посаду передуватиме процес навчання в системі професійної військової освіти. Новий алгоритм здобуття військової освіти забезпечить тісний взаємозв'язок між рівнем освіти та кар'єрним зростанням офіцера.

Міністерство оборони України

СПРОЩЕНА СХЕМА ОСВІТИ ТА ПІДГОТОВКИ У ДЕЖАВАХ-ЧЛЕНАХ НАТО

Команда курсантів Військового інституту КНУ ім. Тараса Шевченка здобула перемогу у міжнародних змаганнях «Право збройних конфліктів»

Курсанти Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка взяли участь у міжнародних змаганнях серед юристів «Право збройних конфліктів», що проходили у онлайн-форматі на базі Міжнародного інституту гуманітарного права в італійському місті Сан-Ремо.

Протягом трьох днів українські курсанти працювали з іноземними колегами з 18 держав членів НАТО, обмінювалися досвідом у галузі збройних конфліктів та застосування права збройних конфліктів у багатонаціональних операціях.

Зокрема, учасники заходу спільно обговорили застосування норм міжнародного гуманітарного права, а також шукали можливі варіанти дій у різноманітних практичних завданнях. При цьому вони були поділені на так звані синдикати. Команда укра-

їнського військового інституту входила до синдикату разом з командами Вестпойнту та Академії Берегової Охорони (США).

Представники Збройних Сил України продемонстрували високий рівень підготовки, що дало їм змогу здобути впевнену перемогу у змаганнях. Курсанти-юристи 3-го і 4-го курсів Андрій Корольов, Михайло Триус та Андрій Ярема вдало виходили із кризових ситуацій та надавали слушні поради координаторам, які знаходилися на онлайн-зв'язку в США. За словами куратора команди Військового інституту викладача кафедри правового забезпечення полковника юстиції Олега Гуцина, до цього хлопці успішно пройшли конкурсний відбір щодо знань англійської мови та норм міжнародного гуманітарного права.

Організатори XXI Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика визначили переможців. Курсанти Військового інституту Національного університету імені Тараса Шевченка щороку приймають у ньому участь і постійно показують високі результати. Так, вже традиційно, переможцями стали курсанти інституту Вероніка Карпенко та Єлизавета Іванюк, які розділили між собою перше місце. Також були присутні представники ВІТІ, Військової академії міста Одеси, ХНУПС ім. Івана Кожедуба, НАСВ ім. гетьмана Петра Сагайдачного та інші.

Щодо тематики та структури завдань мовного конкурсу, вони були цікавими та з творчим нахилом. Як завжди, одним із завдань було написання твору на національно-патріотичну тему. Новим було вправи на перетворення та застосування фемінітивів. Не обійшлося без завдань, що охопили сферу державної символіки України та ЗСУ.

Всі учасники без винятку отримали подарунки у вигляді книжок.

— Зокрема мені дісталася книга «Білий овен, чорний овен» Анара, азербайджанського національного письменника», - розповідає курсант 4-го курсу Єлизавета Іванюк. — Я, як представник Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка, вже втретє беру участь у даному мовному конкурсі. З метою популяризації української мови серед Збройних Сил, піднесення національного духу курсантів, консолідації української нації та нашого спільного процвітання, як нації.

Фото АрміяInform

Курсанти ВІКНУ стали переможцями мовного конкурсу імені Петра Яцика

Хлопець у військовій формі, хто ти без неї? Психолог, спортсмен, актор

Олександр Сідченко навчається у Військовому інституті на військового психолога, а у вільний від служби час знімається у комедійному серіалі «Доба». При вступі до інституту обирає між трьома спеціальностями – психологія, політологія, журналістика.

«Обожнюю спілкуватися з людьми, можу розговорити будь-кого. Я впевнений, що був би прекрасним журналістом, але моя доля була вирішена ще при народженні, бо народився я у Міжнародний день психолога. До того ж впевнений, що воїн має бути психологом», – коментує вибір професії Олександр.

Спорт також присутній у житті Олександра, виступаючи на змаганнях побив рекорд інституту у гвардійському ривку гирі зробивши 154 рази у ваговій категорії +95 кг. Суворе виховання батьків та спорт зробили своє діло – кремезний, цілеспрямований, місцями впертий, але добрий хлопчина – золота молодь з величезними амбіціями.

Зустрічаючи Новий 2021 рік у Олександра виникла ідея зняти свій фільм, він поділився нею зі своїми друзями. Так і почалася розробка серіалу «Доба».

«Деякі брейксторми і картина, яку ми можемо зробити та показати світові була у нас в голові. Основна наша ціль це посмішка глядачів. В Україні, нажаль, мало успішних комедійних серіалів, згадати можу лише «Піймати Кайдаша», потрібно виправляти ситуацію», – розказує Олександр.

Фішка серіалу у тому, що серед усієї команди усього один професійний

актор – Богдан Борисенко студент 3 курсу університету Карпенко-Карого. Характер героїв схожий на характер акторів, це робить картину органічною та живою, адже хто може краще передати емоції, ніж людина, яка насправді це відчула.

Олександр каже: «Ми отримуємо неймовірне задоволення від процесу зйомок. Десять дублів на скаженому морозі, імпровізація та емоції, якими заряджають люди, які підходять та цікавляться, що ми знімаємо».

Одного разу ми купували квіти для реквізиту, продавщиця, коли дізналася, що це для нашого серіалу зробила нам знижку та погодилася знятися у серіалі. Дуже радує той факт, що люди хочуть отримати новий досвід та вносять свій вклад, навіть, для аматорів, як ми».

Всього головних героїв четверо. У кожного своя історія, свій характер, свої проблеми, які розгрібають усі персонажі. В серіалі показано життя київської молоді, яка вирвалася з батьківського гнізда з упевненістю, що самостійне життя яскраве та круте, а воно виявляється складне та непередбачуване. І все це розбавлене молодіжним гумором.

«До речі, професія військового психолога допомагає мені повноцінно та доречно висловити свої емоції, а ще, я жодного разу не запізнився на зйомки – офіцер завжди приходить вчасно!», – хвалиться Олександр.

Серіал зараз на етапі зйомок, всі деталі та анонси можна знайти на інстаграм-сторінці @doba.group

Нова снайперська Гвинтівка «Хижак»

Снайперська гвинтівка «Нічний Хижак», що розроблена у 2015 році, має калібр 14,5 мм під штатний кулеметний патрон 14,5x114. Максимальна дальність прицільного пострілу 4000 метрів, кучність пострілу від 1 до 1,5 кутових хвилин. Її заплановано серійно виготовляти на заводі «Маяк», що входить до складу ДК «Укроборонпром».

Гвинтівка, або як її ще називають «Піхотна гармата», оснащена саунд-модератором нового покоління, який, крім малого звуку пострілу, забезпечує плавний перехід кулі з умов внутрішньої до зовнішньої балістики. Віддача

з цієї «гармати» менш ніж у гвинтівки калібру 7,62 мм і тому мінімально впливає на якість пострілу. Штатні кулі завдяки довжині ствола у 1330 мм мають початкову швидкість 1050 м/сек і без особливих проблем пробивають бронетранспортери, БМП, броневих автомобілі, інженерні укріплення та броньовані гелікоптери. Завдяки винаходу українських зброярів – саунд-модератору нового покоління, який, крім всього, працює як балістичний холодильник, температура гвинтівки під час інтенсивного бою така ж, що і температура людського тіла. А це значно ускладнює її виявлення при відповідному маскуванні.

Основні технічні характеристики піхотної гармати ПП-14,5:

Використовуваний набій.....	14,5x114
Початкова швидкість кулі, м/с.....	1050
Темп стрільби, постр./хв.....	6
Прицільна дальність, м.....	4000
Види живлення.....	одиничне постачання
Довжина, мм.....	2470
Довжина ствола, мм.....	1350
Нарізка ствола.....	8 нарізів, правобічна
Маса, кг.....	32,96

Запорізька «Іскра» передала сучасну радіолокаційну станцію ЗСУ

Фахівці КП «НВК «Іскра», яке входить до складу Укроборонпрому, виготовили та передали Збройним силам України нову трикоординатну радіолокаційну станцію 35Д6М, здатну працювати майже у будь-яких кліматичних умовах та у гірській місцевості.

Військові отримали сучасну техніку з поліпшеними тактико-технічними характеристиками: збільшеною дальністю дії, покращеними параметрами траєкторної обробки та розширеними функціональними можливостями завдяки сучасним програмним рішенням.

Казенне підприємство «Науково-виробничий комплекс «Іскра» оснастило радар додатковими виносними робочими місцями, що дає змогу повноцінно управляти станцією на відстані до 300 метрів. РЛС може також – за потреби – комплектуватись обладнанням для безпосередньої взаємодії із зенітними ракетними комплексами. Та найважливіше – це спроможність 35Д6М працювати майже у будь-яких кліматичних умовах та у гірській місцевості.

«Ми маємо багаторічний досвід виготовлення та модернізації станцій типу 35Д6, 36Д6, – розповідає головний конструктор оглядових радарів підприємства Дмитро Семенов. – Висококваліфіковані фахівці «Іскри» забезпечують постійний технічний супровід роботи РЛС протягом усього циклу експлуатації станцій як на території України, так і за її межами. Це вкрай важливо для військової техніки, що цілодобово та безперервно перебуває на бойовому чергуванні та допомагає захищати повітряний простір держави. Кон-

структори нашого підприємства готові виконати роботи з додаткового оснащення або розробки унікальної версії радару з огляду на потреби замовника».

Продукція «Іскри», зокрема експортний варіант радару 36Д6М, – добре відома за кор-

доном. За словами директора підприємства Юрія Пашенка, здатність забезпечити технічний супровід, проводити модернізацію та оновлення програмного забезпечення дуже високо цінується іноземними партнерами під час вибору постачальника.

Т-64 під шифром «Краб»

На Державному підприємстві «Харківське конструкторське бюро з машинобудування» розпочали виготовлення зразка нової модернізації основного бойового танку української армії – Т-64.

На підприємстві вже підготували корпус який будуть доопрацьовувати за програмою модернізації Т-64 під шифром «Краб».

«Він (корпус – ред.) буде розрізатися, готуватися під доопрацювання. Після допра-

цювання в цей корпус буде встановлюватися нова, більш потужна силова установка, двигун потужністю 1000 кінських сил, та інші системи і вузли. Буде проводитися модернізація для підвищення вогневої потужності. Ці роботи будуть щодо башти проводитися. Там будуть встановлені нові приціли денного і нічного бачення як у навідника, так і у командира», – розповідає генеральний конструктор підприємства Володимир Жадан.

ДП «Державне Київське конструкторське бюро «Луч», яке входить до складу ДК «Укроборонпром», передало дослідні зразки берегового ракетного комплексу РК-360МЦ «Нептун» до складу ВМС ЗС України.

Даний комплекс був виготовлений в рамках державного контракту між Міністерством оборони України та КБ «Луч» і раніше пройшов кілька етапів дослідно-конструкторських робіт, які завершилися прийняттям на озброєння ЗСУ.

«Для нашої команди головним завданням є забезпечення українського війська якісним озброєнням та військовою технікою», – наголосив гендиректор Укроборонпрому Юрій Гусев.

В свою чергу міністр оборони України Андрій Таран привітав передачу озброєння нового покоління.

«Завдяки спільній роботі оборонного відомства і вітчизняних підприємств вдалося виготовити озброєння нового покоління, що збільшить стримуючий потенціал та підвищить вплив України на морі. Наше домашнє завдання – замкнути «Нептун», ракетні і патрульні катери, корвети в єдину систему оборони, яка зможе дати відсіч противнику з моря», – заявив він.

Нагадаємо, на озброєння ЗСУ комплекс «Нептун» прийнято 23 серпня 2020 року.

Наприкінці грудня 2020 року КБ «Луч» і Міністерство оборони України уклали контракт про постачання до війська у 2021 році берегових комплексів РК-360 МЦ «Нептун» у рамках Державного оборонного замовлення.

Ракетний комплекс «Нептун» – розроб-

«Нептун» підсилить ВМС

ка конструкторів державного підприємства «Державне Київське конструкторське бюро «Луч» у співпраці з іншими підприємствами «Укроборонпрому», які входять до кластеру високоточного озброєння та боеприпасів, зокрема, ДАХК «АРТЕМ» та ДП «Жулянський

Як раніше розповідав заступник міністра оборони Олександр Миронюк завершити цей етап робіт по модернізації танку мають наприкінці 2021 початку 2022 року, після чого він буде переданий до Збройних Сил України на випробування для підтвердження досягнення вимог поставлених Міністерством оборони України.

Візуально модернізований по темі «Краб» основний бойовий танк Т-64 майже не буде відрізнятися від радянського зразка. Зараз наймасовішим танком Збройних Сил України залишається танк Т-64 розроблений у Радянському Союзі, вже після відновлення Незалежності в Україні взялись за його модернізацію, найбільш відома – Т-64 «Булат».

На оновленому танку також замінили силову установку, покращили захист і встановили нові приціли. Проте досвід бойових дій з відсічі російської агресії на Донбасі показав, що питома потужність танку не достатня, а нові блоки динамічного захисту важко обслуговувати у польових умовах.

Саме тому українські конструктори повернулись до танку Т-64БВ, де у 2017 році замінили приціли на нові тепловізійні, радіостанції, які тепер можуть працювати на дальність у 70 км, а також встановили прилади навігації.

Така модернізація танку Т-64БВ дозволила вивести на новий рівень оперативно-тактичне управління підрозділом під час бою за значно розширити можливість роботи екіпажу, який тепер за наявності нових опцій може визначати цілі в незалежності від стану доби, передавати їх на командний пункт з прив'язкою до координат та подальшого прийняття рішення центром управління операцією.

машинобудівний завод «ВІЗАР».

До складу ракетного комплексу «Нептун» входять універсальна самохідна пускова установка, транспортна машина для перевезення ракет, транспортно-заряджача машина та командно-штабний модуль.

«Вакцинація — це цивілізований сучасний підхід, без якого людство не зможе існувати»

— вірусолог Володимир Широбоков

Володимир Павлович Широбоков — відомий український мікробіолог, вірусолог, академік НАН України і НАМН України. У розмові з кореспондентом АрміяInform він розповів, чому з мікробами слід бути «на Ви» і чому сам поспішає вакцинуватися від коронавірусу

Виникнення нової пандемії було історично передбаченим

— *Володимире Павловичу, розкажіть про себе. Як давно в науці?*

— Я — шістдесятник, працюю вірусологом понад 50 років. Займаюсь викладацькою діяльністю в медуніверситеті, очолюю кафедру мікробіології, вірусології та імунології достатньо давно. У мене потужний науково-педагогічний колектив — чотири доктори наук, 20 кандидатів наук. Працюємо інтенсивно над різними питаннями у сфері мікробіології, ві-

русології й імунології. Крім того, займаюсь видавничою діяльністю — підготував низку видань на різних мовах національного підручника з мікробіології, вірусології та імунології, до розробки якого залучили більшість кафедр України.

— *Коли розпочалась пандемія, які були Ваші враження? Що було відомо про коронавірус? Чи готова була українська наука сприймати такі виклики?*

— Я знайомий з могутністю світу мікробів. І повірте, з ними треба бути «на Ви». Це колосальний корисний фактор у біосфері. На мікробах ґрунтується все життя на Землі. Але,

на жаль, інколи вони стають патогенними й хвороботворними. Цікаво, що саме людина і примушує їх змінюватись. Застосування протимікробних засобів, різноманітних препаратів боротьби з мікробними збудниками в рослинництві, у сільському господарстві, техногенне забруднення довкілля — це призводить до мутацій і до появи нових патогенних форм.

Пандемія не стала несподіванкою для мене, чесно скажу. Людство постійно стикається з новими патогенами, які викликають серйозні захворювання. За останні 30 років виникло близько 70 нових, так званих емерджентних,

ції назвали SARS — CoV. У 2012 році з'явився ще один емерджентний, дуже патогенний коронавірус на Близькому Сході — MERS-CoV. Обидва збудники походять від кажанів. На щастя, ці епідемічні спалахи не переросли в пандемію. Тож виникнення нової пандемії було історично передбаченим.

Як вірусолог, я знав про те, що це початок нової хвороби. А нова інфекція завжди має великий руйнівний потенціал. З часом відбувається поступове пристосування збудника до людського організму. У кожній інфекції є певний історизм. Він притаманний і для цієї хвороби.

У кожній інфекції є певний історизм.

Ковід — не біологічна зброя...

— Дональд Трамп особливо наполягав, що це спеціальний вірус, вигаданий для знищення людства. Цікаво, що і Люк Монтаньє — нобелівський лауреат, який відкрив ВІЛ і нині працює в Китаї, не виключає лабораторного походження нового коронавірусу. Як Ви ставитеся до цієї думки, що ковід — біологічна зброя?

— Я не підтримую цю точку зору. Знаю, що Інститут вірусології в Ухані — дуже потужний, з прогресивними цивілізованими підходами, там дотримуються усіх заходів безпеки. Переконаний, що витік збудника з лабораторії не міг статися. До того ж і комісія ВООЗ підтвердила: це фейкова версія. Хоча це питання залишається дискусійним.

Оригінальні українські вакцини. Коли?

— *За Вашими прогнозами, я так розумію «далі буде...» Як підготуватись до наступних пандемій?*

— Віруси мутуватимуть завжди. І час від часу ми повертатимемося до цих проблем. Має бути стратегія у країні щодо правил поведінки при появі нової інфекції. Це не остання емерджентна інфекція з руйнівними наслідками для людства, а закономірний процес, який повторюватиметься. Слід створювати стратегічний план відповіді на ці виклики. На жаль, його не було і немає не тільки в нас, але й в інших країнах світу. Світ виявився неготовим до нової пандемії. Сьогодні про це думають на державному рівні всі країни у світі.

Це не остання емерджентна інфекція з руйнівними наслідками для людства, а закономірний процес, який повторюватиметься. Треба створювати стратегічний план відповіді на ці виклики.

— *Коли Україна розпочне виробництво власної вакцини? Чи є вже розробки?*

— Можу вам сказати, що вже активно ведеться робота. Українські науковці запропонували вакцину принципово нового типу, на основі внутрішнього нуклеопротеїдного антигену. Цю пропозицію втілюють в життя науковці Діапрофмеду в Києві разом із відомим американським вірусологом Михайлом Фаворовим. Під час зустрічі з Президентом України ми доводили, що це перспективний підхід і цю ініціативу слід підтримати.

Другий розробник — і водночас джерело сподівань України — у Львові в Інституті біології клітини НАНУ, який очолює академік НАН України Андрій Сибірний. Тут науковці запропонували вакцину на основі S-антигену, яку одержуватимуть на рекомбінантних дріжджах. Цю ідею підтримав також Інститут

біохімії імені О.В. Палладіна НАНУ. І це теж оригінальний підхід. Створення вакцини — це наукомісткий тривалий процес. Поспішати не можна, слід вивіряти кожен крок.

У Львові в Інституті біології клітини НАНУ, який очолює академік НАН України Андрій Сибірний, науковці запропонували вакцину на основі S-антигену, яку одержуватимуть на рекомбінантних дріжджах. І це оригінальний підхід.

Попри те, що у світі є готові вакцини, наші українські теж доцільно розробляти, тим паче за такими оригінальними підходами. Наука нині дуже вартісна. В Україні, на жаль, бракує необхідних фінансових ресурсів. Без інвестицій розвитку успіху не досягти. А це мільярди доларів...

— *Скільки ще нам страждати від цього штаму? Який Ваш прогноз?*

— Цього року не закінчиться ця історія. Наприклад, під час дослідження людей, які вже переохворіли, вони можуть через певний час заражатися знов, інколи з іншим перебігом захворювання, симптомами. У коронавірусів є оригінальний механізм генетичної мінливості, який вирізняє їх від інших мікробів. Він реалізується через особливий спосіб реплікації мРНК відразу кількох типів, нерідко зі змінами властивостями.

— *Яка якість вакцин, які нині є в Україні? Чи можна не боятись вакцинуватись?*

— Я неодноразово казав: всі вакцини, зареєстровані в нас, сертифіковані Всесвітньою організацією охорони здоров'я, перевірені й безпечні. Повірте, сертифікація — це дуже складний процес. У Росії, приміром, «Супутник» пройшов тільки свою реєстрацію, не ВООЗ. Ті, які отримуємо ми, — всі зареєстровані. Українці — не кролики, гарантії якості вакцин є, хто б що не казав...

Повірте, сертифікація — це дуже складний процес. В Росії, приміром, «Супутник» пройшов тільки свою реєстрацію, не ВООЗ. Ті, які отримуємо ми — всі зареєстровані.

Відмова від вакцинації — шлях у середньовіччя...

— *Якщо не таємниця, особисто Ви будете вакцинуватись?*

— Я записався в усі доступні мені черги (сміється). Чекаю... Міськаміністрація написала, що люди, які мають певні заслуги, в першу чергу вакцинуються. Я академік двох академій наук — Національної і Медичної. Мабуть, маю право. Подав заявку і до адміністрації вишу, де викладаю. Хто раніше запропонує, там і зроблю...

— *Я спочатку відмовилась, але, мабуть, вже шкодою про це. Треба було з вами поговорити раніше...*

— У жодному разі не відмовляйтеся. Це єдиний спосіб зберегти здоров'я. Якщо ми всі відмовимось від вакцинації, а такі випадки, на жаль, непоодинокі навіть серед працівників медичної сфери, це нас відштовхне до середньовіччя. Ми самі даємо шанс розвиватися інфекціям.

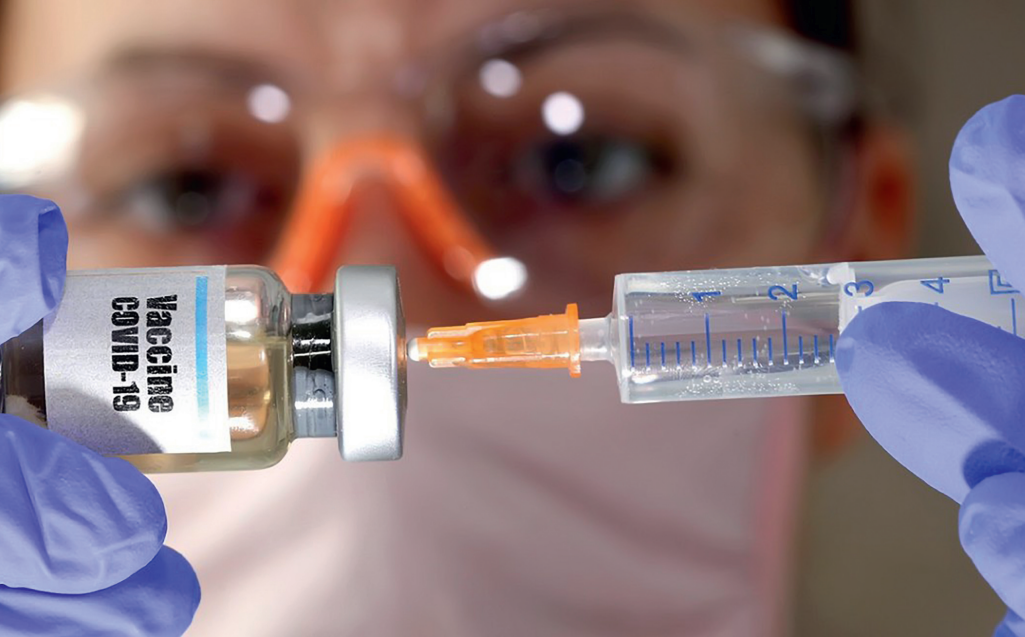
Повірте, постійно виникали загрози. Приміром, у 1918 році іспанка забрала 50 млн життів. Згадайте і віспу натуральну, яка на той світ відправила сотні мільйонів. Її подолали саме завдяки тотальній вакцинації. Почалась програма у 1958-му, а в 1976 році був останній випадок цього захворювання. І відтоді ми не потерпаємо від цієї страшної пошесті. Також

інфекцій. Вони виникають раптово, зненацька і стрімко починають свій шлях у популяціях тварин або людини.

Людство постійно стикається з новими патогенами, які викликають серйозні захворювання. За останні 30 років виникло близько 70 нових, так званих емерджентних, інфекцій. Вони виникають раптово, зненацька і стрімко починають свій шлях у популяціях тварин або людини.

Коронавіруси людини відкриті ще у 1965 році, але поводити себе не дуже агресивно, викликали звичайні гострі респіраторні захворювання. Сьогодні 14% людей мають антитіла проти коронавірусних інфекцій, які не належать до пандемічних. У 2002-му в Китаї з'явилася нова емерджентна коронавірусна інфекція — тяжкий респіраторний синдром — дуже близьке до ковіду-19 захворювання, але з більшою летальністю. Збудника інфек-

наближаємось до ерадикації поліомієліту. Вакцинація — цивілізований сучасний підхід, без якого людство не зможе існувати!

Згадайте віспу натуральну, яка забрала багато сотень мільйонів життів. Її подолали саме завдяки тотальній вакцинації. Почалась програма у 1958-му, а у 1976 році був останній випадок цього захворювання. І відтоді ми не потерпаємо від цієї страшної пощесті.

Смерті від ковіду не буде. Це гарантує кожна вакцина, нині запропонована українцям

— Нині багато пишуть і говорять про побічні ефекти вакцинації. Інформації вдоволь, але є особливі випадки. Наприклад, якщо людина мала онкологічне захворювання, чи не нашкодить щеплення здоров'ю?

— Щодо онкології, я не думаю, що вакцинація зашкодить. У будь-якому випадку консультація лікаря не завадить. Кожна вакцина має свою інструкцію. Протипоказання різні є, звісно. Наприклад, вагітність, виражені алергічні захворювання. Але в цілому кожна вакцина контролюється щодо мінімальної шкідливості після введення в організм людини. Ускладнення будуть мінімальні, не серйозні. Ризик у мільйони разів менший від інфекції. Але смерті у вакцинованого від ковіду не буде. Це гарантує кожна вакцина, нині запропонована українцям.

— Тобто, коли розповідають про смерть після вакцинації, причини варто шукати в іншому?

— Це фейки, абсолютні фейки!

— Скільки відсотків населення має бути вакцинованим, щоб здобути колективний імунітет і за який проміжок часу це слід зробити, аби досягти максимального ефекту?

— Це серйозне питання. Є така епідеміологічна істина: щоб був колективний імунітет, потрібно 95% імунізувати — це класика. Але відчуватися результат буде, коли досягнемо принаймні 60%. Тільки тоді вже можна спостерігати певне зменшення поширення інфекції. Чому лише певне зменшення? Бо 40% залишатимуться не імунними, і вірусу буде кого інфікувати.

Епідеміологічна істина: щоб був колективний імунітет, потрібно 95% імунізувати — це класика. Але відчуватися результат буде, коли досягнемо принаймні 60%.

— Якщо людина вже перехворіла ковідом, варто вакцинуватись?

— Я переконаний, що в більшості випадків потрібно. Поясню чому. Імунітет після занесення інфікування — від 4 до 6 місяців. Усе залежить від реактивності імунної системи та індивідуальних особливостей організму. Але після цього кількість антитіл у крові, вироблених при захворюванні, зменшується нижче того рівня, який захищає від повторного зараження. По-друге, вірусні мутанти можуть уникати дії тих антитіл, які захищають від захворювання. І це теж ризик. Вірус може зберігатися в організмі після перенесеного захворювання в певних нішах. Приміром, коронавірус здатний розмножуватись в епітеліоцитах кишківника. Людина вже не має клінічних проявів, а вірус продовжує перебувати в організмі. Є низка факторів, які мене переконують: попри те, що людина перехворіла, слід зробити щеплення. Певна затримка у вакцинації можлива лише у випадку, якщо людина нещодавно перенесла захворювання і у неї лабораторно доведено достатньо високий рівень специфічних антитіл.

— Чи не буде гірше після вакцинації, якщо антитіла в крові є?

— Навпаки. Введення вакцини на тлі ще існуючих антитіл тільки збільшить шанси уникнути інфікування в майбутньому. Вторинна імунна відповідь буде потужнішою за першу. Переконаний, незважаючи на те, перенесла людина захворювання або ні, вакцинуватись потрібно.

Переконаний, незважаючи на те, перенесла людина захворювання або ні, вакцинуватись потрібно.

— Якщо робитиме щеплення вже заражена людина, не нашкодить?

— Якщо вакцина введена до початку клінічних проявів, вона тільки стимулюватиме імунну систему на боротьбу з хворобою.

— Чи є якісь особливі методи підготовки до вакцинації?

— Ніяких підготовок не потрібно. Йдіть і підставляйте плече!

— Вітаміни?

— Вітаміни — плюс. Раджу попити вітамін D3, цинк, вітамін С, полівітаміни. Чим міцніший організм та його імунна відповідь, тим менший ризик інфікування. Одних фруктів і овочів недостатньо. У цю пору року потрібно штучно допомогти організму протистояти хворобам.

— Чому проводять щеплення у два етапи?

— Є певна імунологічна закономірність. Після першої вакцинації відбувається перша зустріч імунної системи з антигеном і первинна імунна відповідь. При повторному введенні, коли вже сформувалась первинна імунна відповідь, вторинна реакція після зустрічі з вакциною розвивається у кілька разів потужніше. Первинна відповідь буде, але вона не забезпечить достатнього рівня антитіл. При повторному введенні вакцини рівень антитіл досягне найвищого рівня.

При повторному введенні вакцини рівень антитіл досягне найвищого рівня.

— Але вистачить цього на рік, так?

— На жаль, як і при грипі, вакцинацію потрібно повторювати щороку, а мабуть, і частіше.

— Ми можемо сподіватися, що згодом не потрібно робити щеплення, коли з'явиться колективний імунітет?

— Коли не буде такого поширення і циркуляції, я однак не сподіваюсь на диво. Буде приблизно так, як і за сезонного грипу. Від грипу вакцинуються не всі. Для вірусу таким чином є достатній матеріал, щоб інфікувати. Я, наприклад, і моя родина, останні 25 років щороку вакцинуємось від грипу й жодного разу не захворіли. Це дуже ефективний спосіб запобігання. Так само буде і з ковідом.

— Якщо першу отримав дозу вакцини, а другу ні?

— Щось та дасть...

— Вакцинація проти ковіду для дітей з якого віку можлива?

— З 18 років. Уважаю, що саме дітки — матеріал для передачі вірусу. Школи, садочки... Там основне інфікування і відбувається. Вони приносять до батьків інфекції. Самі переносять легко. Будуть вакцинувати і їх згодом. Поки що Всесвітня організація охорони здоров'я остаточної відповіді не надала.

— Провели щеплення. На які побічні ефекти чекати?

— Підвищення температури, зрідка до 38 градусів. Інколи виникають місцеві реакції — припухлість, невеликі алергічні реакції. Але це все норма. Лякатися цього не потрібно. Такі симптоми супроводжують будь-яке щеплення. Це не ті ускладнення, яких треба боятися.

Підвищення температури, зрідка до 38 градусів. Інколи виникають місцеві реакції — припухлість, невеликі алергічні реакції. Але це все норма. Це не ті ускладнення, яких треба боятися.

— Це правильне твердження, що тільки здорова людина може вакцинуватись?

— Гадаю, не треба чекати. Це не несе погіршення здоров'ю аж ніяк. Якщо у вас нормальна температура тіла, немає виражених симптомів захворювання, не зволікайте!

Якщо у вас нормальна температура тіла і немає виражених симптомів захворювання, не зволікайте!

— В усьому світі антивакцинальна кампанія в розгалі. «Нові гени отримуємо», «чіпи» в організмі... Навіщо це робиться, як вважаєте?

— Не знаю, кому це вигідно, та і до ковіду була така кампанія. Це роздування абсолютно невиправдане і дуже шкідливе. Люди, не знаючи правди, передають інформацію, яка абсолютно не відповідає науковим твердженням. Цитують вигадки. Але не тільки в нас ця проблема, а й в інших державах теж.

МАМ, ЦЕ Я, РОМА...

Лише два питання билися в скронях Романа дорогою до лікарні Сєвєродонецька: «Як сказати мамі?» та «Як продовжувати службу?». А за тисячу кілометрів найрідніша йому в світі людина жевріла душею від необізнаності і намагалась знайти хоч крихту інформації про свого пораненого сина...

стор. 12-13 ►

Стриманий, цілеспрямований, діє спираючись на свої глибинні переконання та почуття командир взводу 14 ОМБР лейтенант Роман Денисюк не прославлена на інформаційному просторі людина. Та найкраще про нього розкажуть колеги та підлеглі. Лише приємні слова та спогади, червоною ниттю в яких іде насамперед щира повага. Офіцер не за кількістю ромбовидних зірок на погоні, а за покликанням, мисленням, почуттям.

Намір пов'язати своє життя з армією не випадковий, а зріле, зважене рішення. Хоча за часів навчання у середній школі Роман був впевнений, що військова справа не для нього. Спостерігаючи за подіями, що розгортались в Криму, на території Донбасу, обурений підступними діями країни агресора, Роман вже тоді відчув гостре почуття та покликання бути частиною сили, що зможе професійно протистояти та зруйнувати мерзенні наміри окупантів. Остаточо утвердився у рішенні, коли в день його народження російські найманці збили літак ІЛ-76 над Луганськом.

Безумовно рідні намагались відрадити від несподіваного та небезпечного вибору та наполегливий і послідовний у своїх рішеннях Роман успішно проходить вступну компанію до Національної академії сухопутних військ імені Петра Сагайдачного на факультет бойового застосування військ. Він зізнається, що життя змінилось кардинально, звикати до військового устрою після цивільного побуту доволі важко, але була мета і розуміння – по-іншому вже не буде.

Ще з першого курсу хлопець марив службою у 14-тій окремій механізованій бригаді Сухопутних військ України. А коли у жовтні 2019 року бригаді присвоїли почесне найменування «імені князя Романа Великого», стало зрозуміло, що це доля.

В район проведення Операції об'єднання сил потрапив на другий день своєї офіцерської служби. Удвічі старші, з наявним бойовим досвідом підлеглі звісно випробували молодого командира на міцність. Та конструктивний підхід до вирішення будь-якого питання, здатність не просто вислухати, а почути дозволили Роману завоювати авторитет та повагу у найкоротший термін.

«Людей не треба лякати, ховатися. З ними треба говорити» - це особисте переконання і кредо Романа при виконанні навіть щоденних рутинних обов'язків.

Перша ротация на схід тривала п'ять місяців. Повернувшись до пункту постійної дислокації напередодні новорічних свят у грудні, було складно зрозуміти, що на мирній території життя триває зі звичними радощами, святкуваннями, ніби війни не існує. Наче два різні світи з відстанню у тисячу кілометрів.

Перепоочинок був нетривалим. Вже за чотири місяці бригада вирушила на полігон, а далі друга ротация на Луганщину.

Відстань від укріплень до позицій противника була критично малою. Систематичні провокації у бік українських захисників, обстріли, бувало й таке, що російські загарбники зухвало та показово йшли вперед, бо знали, що діють певні обмеження на ведення вогню.

На той момент у підпорядкуванні Роману перебували п'ять спостережних пунктів, на яких розташувались не лише його підлеглі, але й хлопці з інших підрозділів.

26 вересня група, у складі якої був і Роман висунулась до одного зі спостережних пунктів з метою огляду прилеглої території.

— Першим йшов Михайло, за ним я, а потім вже Микола, — згадує той день хлопець, — ми майже підійшли до потрібної точки, як пролунав сильний вибух, а перед нами такий височенний стовп пилу.

Михайла відкинуло до лісосмуги, так званої зеленки. Стало зрозуміло, що причиною вибуху є протипіхотна натискна міна. Роман дістався до пораненого, наклав турнікет, максимально розподілив особисту зброю на себе, аби було легше транспортувати до своїх позицій і тільки-но почав рух, як пролунав другий вибух.

Знов стовп пилу, неймовірна тиша та нерозуміння, що відбулось. Піднявши голову побачив лише свій правий берць, лівого не було...

Наступні декілька секунд в голові були

лише питання «а що далі, а як далі, я ж так хотів зробити кар'єру офіцера, як тепер?».

Від другого вибуху осколки дісталися і до Миколи, але він зміг повернутися назад, аби викликати допомогу з найближчого спостережного пункту. Роман в той час намагався підвестись, проте лише падав, адже права нога була значно понівечена вражаючими елементами міни. Наклавши собі турнікет на відірвану кінцівку, разом з Михайлом вони прийняли рішення потроху рухатись до своїх позицій, адже знаходились у безпосередній близькості і зоні досяжності ворога.

Неможливо уявити, перейнятися, відчути всю складність шляху до своїх. Шляху, що наповнений надлюдського болю і відчайдушною жагою життя. Декілька разів по дорозі втрачали рацію, проте повертались, аби не залишити ворогу. Відкидали автомати на пару метрів наперед, підповзали і знов за такою ж системою, поки не дісталися до місця, де чекала допомога.

Вже потім довгі місяці операцій, реабілітації та протезування. Усі етапи лікування хлопці проходять разом.

За годину після поранення родині вже повідомили, що Роман підірвався і що його направили до Северодонецька. Молодша сестра хлопця Вікторія згадує, як першою дізналась про цю страшну подію:

— Я не знала, що робити, як реагувати, а головне, як про це повідомити батькам? — пригадує дівчина, — на той момент я була далеко від них, тому на початку вирішила, що не буду нічого казати, почну сама щось робити, сама до нього поїду.

Але вже за декілька годин, мама зателефонувала до доньки...

— Я почула у слухавці її заплаканий голос, пізніше вона прийшла до мене, а на неї страшно було дивитись, я її не впізнавала...

Думки, як повідомити родині не давали спокою і Роману. Та дорогою до Северодоне-

цька він і гадки не мав, що страшнішою для них є невідомість та відсутність інформації про сина.

Коли хлопця прооперували у Харкові, медсестра занесла телефон, який передали волонтери.

— Пам'ятаю, що лежу під крапельницею, тут цей телефон і кажуть, що треба зателефонувати, а мені нічого не хочеться. Відкинув його в сторону, а вже за п'ять хвилин зателефонували з бригади і сказали зв'язатися з батьками, бо там капець, що відбувається, — розповідає хлопець.

Розпитав про те, як повідомити батькам, зникло само по собі. Хлопець напам'ять набрав номер мами, і лише встиг промовити «Мам, це Рома», коли почув у відповідь сльози, купу питань і що нарешті тепер все буде добре.

Наступного дня мама з сестрою вже були у Харкові.

Вікторія згадує, що коли побачили брата у шпиталі, то стало трохи легше, прийшло усвідомлення, що він живий, а відновлення питання часу.

Рідні та побратими не давали падати духом тоді та надають не аби якої підтримки зараз. Хлопці з позицій дзвонять і до сьогодні, аби дізнатися, коли командир повернеться до підлеглих. Роману вже надійшло декілька пропозицій про службу в інших підрозділах, але він запевняє, що поки країна в небезпеці, то змінювати ні місце служби, ні рід діяльності не збирається.

Справжній офіцер не за кількістю ромбовидних зірок на погоні, а за покликанням, невідомий на інформаційному просторі інтернету, але без нього незалежність нашої країни точно неможлива.

Валерія КРОТЧЕНКО

Фото надані службою зв'язків з громадськістю 14ОМБР

КУРСАНТИ ТЕПЕР ХАРЧУЮТЬСЯ ПО НОВІЙ СИСТЕМІ

Систему харчування за каталогом ввели у ВІКНУ 22 лютого 2021 року. Ми поспілкувалися з директором центру харчування №2 Надією Колесник про вдачі та помилки, які відбулися за місяць, що функціонує система

— Пройшов місяць з введенням нової системи харчування. Що з запланованого було виконано, а що ні?

Відносно старої системи ми годуємо набагато краще. Але не все виходить так, як хочеться, тому що ми – державна структура і в нас ще не відбулися всі торги. Зараз не можемо дати стільки фруктів, молочних продуктів, м'яса, як хотілося б.

Персоналу також потрібен час, щоб звикнути до змін. Готувати декілька страв набагато важче, ніж одну, тому ми стали залучати більше фахівців. Також розповідаємо їм, що повинно бути не тільки смачно приготовано, а й смачно подано, щоб ви візуально бачили набір продуктів і у вас з'явилися гарні емоції. Щоб на бутерброд не просто поклали кусок риби, їжте як хочете, а щоб це був і лимончик, і зелень, щоб було візуально красиво. Те що візуально красиво, то і корисно.

— Що ви планували зробити так, а на практиці вийшло інакше?

Спочатку ми хотіли дивитися на ваше харчування з точки зору дієтології. Але молодь хоче їсти смачно, а смачно не завжди корисно. В перші дні ми зробили салат з олією і салат з майонезом. Але курсанти кажуть, ні, хочемо тільки майонезні салати.

Ми будемо пояснювати, що корисно, а що краще не їсти і з часом курсанти самі вибиратимуть правильне харчування.

Чомусь у новій системі акцент зроблений на калорійність, а не на користь. Ми повинні давати вам від 3.5 тис. Але для того щоб організм людини існував і не було ніяких пошкоджень організму то досить і 2.5 тис. Тому задумайтесь і менше вживайте пустих калорій, цукру, мучних виробів.

— Коли запускалася система на кожному прийманні їжі був вибір, зараз ні. З чим це пов'язано?

Тому що не відбулися всі тендера. Ніхто не може спрогнозувати ціни до кінця року, через це тендера зриваються. Але максимум місяць і все стане так, як повинно бути. Зараз ми даємо більше випічки, після закупок перейдемо на фрукти. Крім свіжих овочів, також замовили заморожену цвітну капусту, брюсельську капусту, бобові. Тепер гарнір буде не тільки каша, а буде і рагу, і інше. Все ж таки намагаємося робити акцент на правильність харчування.

— Є статистика продуктів, які їдять більше?

Так. Раніше курсанти більше обирали сосиски або варену ковбасу, а зараз більше обирають м'ясо. Якщо раніше картопляне пюре було вау, то зараз люди хочуть більше овочевих гарнірів.

— Була така проблема, що курсантам у кінці черги не вистачало страви на вибір, як вирішити це питання?

Ми постійно робимо опитування і дивимось, що їдять, а що не їдять. Спочатку ми давали страви 50 на 50, можливо це була помилка. Але тепер, якщо ми робимо, наприклад, «шубу» то робимо 100% такого салату. Щодо каші, намагаємося давати 80-90% тієї каші, яку курсанти люблять.

Однак, потрібно розуміти, якщо на вибір вівсянка та макарони, то не буде такого що 100 відсотків візьмуть макарони, тому що є курсанти які сліdkують за своїм харчуванням і вони обов'язково візьмуть вівсянку, бо макарони це – пусті калорії.

— Побажайте, будь ласка, щось курсантам!

Бажаю, щоб курсант був здоровий та задоволений, а для цього нам потрібно працювати разом. Висловлюйте нам свої побажання, а ми будемо їх виконувати.

Команда інституту виборола срібло на чемпіонаті України з гирьового спорту

У столичному Палаці спорту завершився чемпіонат України з гирьового спорту. У змаганнях брало участь понад 300 спортсменів усієї України. Збірну команду Військового інституту Київського Національного Університету імені Тараса Шевченка, представили найбільш підготовлені курсанти з гирьового спорту під керівництвом викладача кафедри фізичного виховання спеціальної фізичної підготовки і спорту капітана Максима Підпригора.

Конкуренція зростала щохвилини, учасники боролися за призові місця, здираючи руки у кров.

За результатами змагань капітан Максим Підпригора Максим став срібним призером чемпіонату України серед дорослих з результатом 231 підйом (вага гири 32 кг) та Чемпіоном Всеукраїнських змагань "Об'єднання - запорука розвитку" у вправі ривок гири з довільною зміною рук.

А курсант Діана Черепичник стала чемпіонкою України у своїй категорії у вправі ривок гири з довільною зміною рук. Срібним призером чемпіонату України серед юніорів став курсант Роман Братусь у вправі ривок гири з довільною зміною рук з результатом 150 підйомів. Бронзовими призерами стали курсанти Яна Савчук та Ігор Бережний.

Таким чином, збірна команда Військового інституту Київського Національного Університету імені Тараса Шевченка посіла 2 місце на чемпіонаті України з гирьового спорту серед студентів.

Наші учасники показали надзвичайну фізичну силу та витривалість, адже гирьовий спорт – спорт сильних. Вітаємо наших призерів бажаємо нових спортивних звершень!

ВІКНУ у збірній України «Комбат самозахист ІСО»

Спорту у Військовому інституті КНУ імені Тараса Шевченка приділяють багато уваги. За цим слідкує керівництво вишу та викладачі кафедри фізичної підготовки та спеціальної фізичної підготовки.

Тільки на початку березня команда Військового інституту встигла прийняти участь у трьох змаганнях. Високий результат показали курсанти на Чемпіонаті міста Києва з бойового мистецтва «Комбат самозахист ІСО» серед чоловіків. Команда інституту виборола багато призових місць, а курсанти, які піднялися на першу сходинку спортивного п'єдесталу, тепер виступатимуть у збірній команді Київ-

ської області і прийматимуть участь у Чемпіонаті України.

Тренер команди — курсант 4-го курсу Владислав Глушенко. Він майстер спорту міжнародного класу з тайського боксу і не тільки тренує охочих, а й виступає на міжнародних змаганнях. Маючи солідний спортивний досвід, Владислав дає поради хлопцям та дівчатам, які навчаються в інституті і допомагає підготуватися до іспиту з фізичної підготовки та просто тримати себе у формі.

А на відкритому чемпіонаті Київської області з гирьового спорту всі, без винятку, з команди ВІКНУ посіли призові місця, деякі

навіть виконали норматив «Кандидата у майстри спорту України». Разом з курсантами у чемпіонаті брав участь тренер команди – капітан Максим Підпригора, який здобув бронзу у своїй ваговій категорії.

Гирьовим спортом у ВІКНУ займаються не лише хлопці. Дівчата також стають чемпіонками змагань, як мінімум, займають призові місця. Наприклад Діана Черепичник та Христина Цуканова. Дівчати перед собою ставлять високі цілі впевнено йдуть до своєї мети. Завдяки постійним тренуванням вони показали високий результат на змаганнях.

Офіцери інституту часто є учасниками спортивних команд Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Наприклад команда з гри на більярді, в яку увійшов майор Денис Небелас, стала Чемпіоном України сезону 2020. А нещодавно, у більярдному клубі «Платон» міста Києва пройшли Всеукраїнські змагання — Кубок Ректора Київського національного університету імені Тараса Шевченка серед науково-педагогічних працівників з більярду - «Вільна піраміда». Команда Київського національного університету імені Тараса Шевченка виступила на високому рівні.

Для того, щоб і далі удосконалювати рівень фізпідготовки курсантів та офіцерів та готуватися до подальших змагань, керівництво інституту прийняло рішення оновити спортивну базу. Так, на спортивному містечку встановили нові тренажери та знаряддя. Тепер під час спортивно-масової роботи навчальні групи можуть із задоволенням тренуватися. А у вільний час після пар курсанти відвідують спортивний зал гуртожитку, де також можна займатися за допомогою сучасних тренажерів, або ж приєднатися до групових занять за різними напрямками.

«Бронза» чемпіонату Сухопутних військ з рукопашного бою

З 16 по 18 березня на базі 169-го Навчального центру імені князя Ярослава Мудрого у смт. Десна Чернігівської області проходив чемпіонат Сухопутних Військ Збройних Сил України з рукопашного бою. Його учасниками стали представники оперативних командувань, навчальних центрів та вищих військових навчальних закладів. Команда Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка виборола «бронзу».

Військовий інститут вперше взяв участь в змаганнях у складі Сухопутних військ.

Цьогоріч кількість учасників значно зросла в порівнянні з минулими роками. Конкуренція зростала щохвилини, проте наші курсанти силою командного духу та належної підготовки змогли вибороти призові місця. Понад 96 спортсменів в 7 вагових категоріях були суперниками

для наших курсантів, але завдяки нестандартного тактичного підходу до ведення бою ми змогли побороти противка.

У ваговій категорії 65 кг

1 місце Денис Левицький

У ваговій категорії 70 кг

2 місце Анатолій Мережко

У ваговій категорії 75 кг

3 місце Денис Михальчук

У ваговій категорії 90 кг

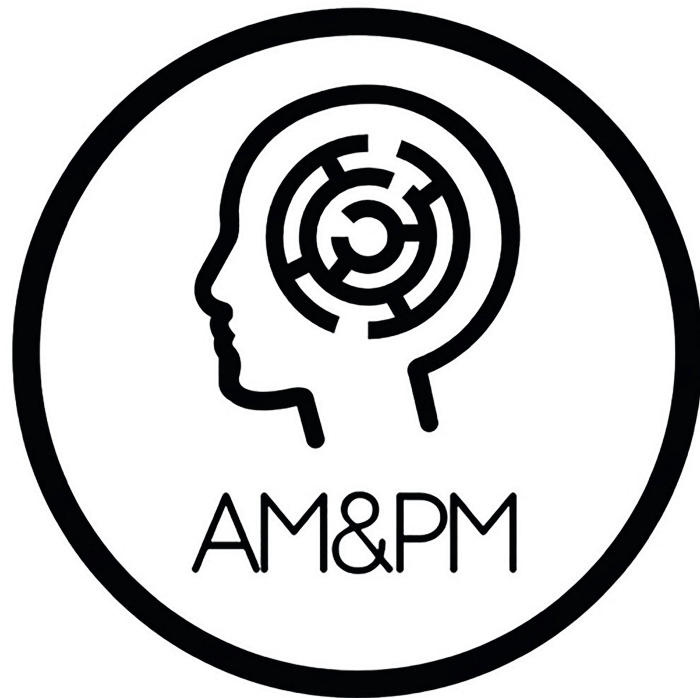
1 місце Антон Гетьманов

Усі курсанти, які зайняли призові місця були відібрані для участі в чемпіонаті Збройних Сил України, який вже у квітні буде проходити в м. Житомир. За результатами чемпіонату, кращі спортсмени візьмуть участь у турнірі на кубок «Президента України» з рукопашного бою в червні цього року.

Коллектив військового інституту вітає переможців, та бажає наснаги в подальшій боротьбі.

**Команда
нашого
інституту
називається
«AM&PM» –
«Against
manipulation
and propaganda
messages» –
«проти
маніпуляцій
й пропаганди»**

AGAINST MANIPULATION AND
PROPAGANDA MESSAGES

Метою проекту «Peer to Peer» є протидія російській інформаційній агресії та фейкам в Україні.

Ми чітко знаємо, для кого працюємо. Основна ціль команди «AM&PM» – навчити військових розпізнавати фейки, правильно боротися з ними й поширювати достовірну інформацію. У межах проекту ми створюємо авторські матеріали, проводимо навчальні тренінги, спілкуємось з експертами та досліджуємо загрозливі наративи проти України.

На початку проекту аналітична група команди «AM&PM» провела дослідження серед діючих військовослужбовців та експертів у сфері медіа. Це допомогло краще зрозуміти потреби та уподобання цільової

аудиторії. Також з'ясували, які ресурси та канали обирають українські військові для отримання інформації.

Результати дослідження показали – важливим елементом боротьби з інформаційними атаками Росії є підвищення рівня медіаграмотності та розвитку критичного мислення щодо інформації у ЗМІ. Ми створили медіа-платформи у соціальних мережах, де кожен може дізнатися про маніпуляції у засобах масової інформації та розповсюдження загрозливих меседжів проти України.

Розвивайте своє критичне мислення та підвищуйте свій рівень медіаграмотності разом з нами!

“УНІВЕРСАНТ” — ДРУКОВАНИЙ ОРГАН ВІЙСЬКОВОГО ІНСТИТУТУ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Друкується рішенням вченої ради,
протокол № 12 від 25.01.2007 та затверджено наказом
начальника Військового інституту № 310 від 28.08.2015
Відповідальність за достовірність наведених даних
в статтях несе автор

Сфера безоплатного розповсюдження - місцева
Адреса редакції: 03680, м. Київ-680, вул. Ломоносова, 81
Віддруковано у навчально-картографічному комплексі
Військового інституту Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Наклад - 50 прим. Зам. № 21-16
Тел.: (044) 521-32-89, (61-71)
<http://www.mil.univ.kiev.ua>
www.facebook.com/VIKNUKIEV
© “Універсant” ВІКНУ, 2020